

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 25.09. 26. nedelja med letom CELODNEVNO ČEŠČENJE Ob 10.30: za + Jožefo BIDERMAN ob 18.00: za + Štefko TOVORNIK za + Marijo POZARŠEK
PONEDELJEK, 26.09. sv. Kozma in Damijan, mučenca
TOREK, 27.09. sv. Vincencij Pavelski, duhovnik
SREDA, 28.09. sv. Venčeslav, mučenec
ČETRTEK, 29.09. sv. Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli
PETEK, 30.09. sv. Kornelij in Ciprijan, mučenca Ob 18.00: v zahvalo za vse milosti in blagoslove
SOBOTA, 01.10. sv. Terezija Deteta Jezusa, devica Ob 09.00: za + Slavico GOLE
NEDELJA, 02.10. 27. nedelja med letom, rožnovenska Ob 08.30: za žive in rajne farane za + Moniko IVŠEK
PONEDELJEK, 03.10. sv. Frančišek Borgia, redovnik
TOREK, 04.10. sv. Frančišek Asiški, redovni ust.
SREDA, 05.10. sv. Favstina Kowalska, redovnica
ČETRTEK, 06.10. sv. Bruno, redovnik
PETEK, 07.10. Rožnovenska Mati Božja Ob 18.00: za blagoslov vseh družin
SOBOTA, 08.10. sv. Pelagija, devica in mučenka Ob 09.00: za + Pavlo KLEPEJ
NEDELJA, 09.10. 28. nedelja med letom Ob 10.30: za + Marijo VODIŠEK (obl.)

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

01.10. - Škofce
08.10. - Brodnice

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

01.10. - Šmarjeta
08.10. - Jesenova ravan in Čreta

LATINSKI PREGOVOR

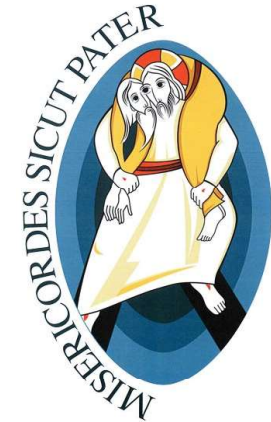
Vivas, ut possis, quando nequis, ut velis. --
"Živi kot lahko, ko ne moreš kot hočeš."

ŠMARJETA

NEDELJA, 25.09. 26. nedelja med letom Ob 08.30: za žive in rajne farane za + Edvarda CVEKA (7. obl.) in sorodnike za + Srečka, Cvetko PODBREZNIK, Miha, Roziko in Pavlo SREBOT
PONEDELJEK, 26.09. sv. Kozma in Damijan, mučenca
TOREK, 27.09. sv. Vincencij Pavelski, duhovnik Ob 08.00: v zahvalo za dobrotnike in prošnja za milost sprave
SREDA, 28.09. sv. Venčeslav, mučenec
ČETRTEK, 29.09. sv. Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli Ob 18.00: za + PINTERJEVE iz Modriča
PETEK, 30.09. sv. Kornelij in Ciprijan, mučenca
SOBOTA, 01.10. sv. Terezija Deteta Jezusa, devica Ob 08.00: za + rodbino CAJZEK in POLAJŽER
NEDELJA, 02.10. 27. nedelja med letom, rožnovenska LURD ob 10.30: za + Mihaela in rodbino SENICA za + Jožeta PODPEČANA ter Alojza in Apolonijo TERŠEK
PONEDELJEK, 03.10. sv. Frančišek Borgia, redovnik
TOREK, 04.10. sv. Frančišek Asiški, redovni ust. Ob 08.00: za + Ido STOPAR
SREDA, 05.10. sv. Favstina Kowalska, redovnica
ČETRTEK, 06.10. sv. Bruno, redovnik Ob 17.30: Molitev pred Najsvetejšim Ob 18.00: za + Jožeta ŽELEZNIKA (obl.), Matildo in Jožefo
PETEK, 07.10. Rožnovenska Mati Božja
SOBOTA, 08.10. sv. Pelagija, devica in mučenka Ob 08.00: za + Hermino in Vinka POLJANCA za + Rozalijo LJUBEŠEK (obl.), + LJUBEŠKOVE in rodbino CAJZEK
NEDELJA, 09.10. 28. nedelja med letom Ob 08.30: za žive in rajne farane za + Franca, Frančiško PINTER in sorodnike za + Albina CVEKA in sorodnike

Za župnijski list odgovarja:
župnik Klemen Jager

MARJETIN & MIKLAVŽEV LIST

25. september 2016, leto 4, št.: 20

“Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov,
se ne bodo dali prepričati,
četudi kdo vstane od mrtvih.”

Odmev birme ujet v uho

Prejšnjo številko sem spregledal število birmancev iz naših dveh župnij in sem pomotoma napisal samo tri. Spregledal sem Gajo KOLŠEK, ker sem jo imel na laškem seznamu. V tem župnijskem listu še enkrat objavljam seznam vseh naših birmancev:

Aljaž BELEJ KOVAČIČ
Andreja GUČEK
Gaja KOLŠEK
Iza VERBOVŠEK

Pretekli petek smo imeli prvo srečanje z letošnjimi birmanci po birmi. Od 38 jih je na srečanje prišlo 12. Vesel sem jih bil. V začetku smo zapeli nekaj pesmi (njihova izbira) nato pa smo si podelili vtise o doživljanju devetdnevnice in slovesnosti svete birme. S pozornostjo sem jih poslušal in zadovoljen izvedel, da so jih nekateri botri spodbudili k temu naj vztrajajo na poti vere, naj ne pozabijo na sveto mašo in molitev. Pohvalno! Čutilo se je, da so bili veseli in v kakšem odtenku so delovali tudi odraslo ali pa sem samo jaz tako doživljal. Ko smo si izmenjali vtise in doživetja, smo nadaljevali z aktivnostjo pri kateri so se skušali vživeti v osebo, ki so jo imeli napisano na listu (npr. 8. letni fant iz Madagaskarja; 20. letna manekenka iz Ukrajine; 18. letno dekle iz Sudana...). Zanimivo je bilo, ker so v tej aktivnosti lahko odkrivali kako se je težko vživeti v človeka. Največkrat slišimo o ubogih ljudeh, o prizadetih, o brezdomcih. Kaj temu sledi? Zasmilijo se nam! Kaj sledi temu, ko se nam zasmilijo? Največkrat izstopimo iz njihovega sveta in živimo svoje "lagodno" življenje naprej. Priznali so, da se je težko vživeti v kožo drugega in da je še težje potem kaj narediti, spremeniti. Zapeli smo eno pesem in odšli pred Najsvetejše, kjer smo povedali svoje prošnje, zahvale. Nato smo še igrali neke vrste odbojko (krompirček). Ko so odšli me je obdajala hvaležnost zanje, predvsem pa me je obdal občutek, da so žejni Boga in da imajo veliko plemenitega v sebi. Upam, da mi bo še večkrat dana milost, da bom to doživljal ob njih in da bom

lahko orodje v Gospodovih rokah.

žpk Klemen

Moj svet, tvoj svet, dva različna sta planeta...

Spominjam se odpeva neke pesmi, ki se je začela tako kot je naslov zgoraj *Moj svet, tvoj svet...* Melodija me takrat ni prepričala, da bi se jo naučil, ampak sem samo mrmral besedilo in čakal, da odpojemo vrstice. V preteklih dneh, pa ne samo preteklih, sem večkrat okušal kako včasih živimo skupaj, blizu, a vseeno vsak v svojem svetu. Gotovo vsak na svoj način okuša kako so si naši svetovi različni ali drugače kako različno doživljamo, kako tudi kdaj podobno doživljamo, kako smo si blizu, kako smo si daleč. Vedno se mi zdi umetnost in dar, ko lahko premagam razdaljo, ki je nastala zaradi nesporazuma ali zaradi užaljenosti, prizadetosti, krivice, ponosa, napuha... Ja, tudi meni se večkrat prikrade tisti izgovor, ki samo ohranja razdaljo: "Pa zakaj spet jaz?!" Včasih se mi zdi, da če ne bi začel pogovora, bi vse ostalo tako kot je. Če ne bi bil boljši, potem bi se nič ne premaknilo naprej. Lahko, da je to tudi res, vendar se ravno v tem trenutku, ko doživljam, da sem boljši (v tem, da pristopim), potem, ko gledam nazaj, zavem, da je pristopiti dar. Dar? Kakšen dar? Zastonjski! Zahteva moj pristanek, mojo željo, mojo odločitev, a je dar, ker v meni odpre neko moč, da to lahko storim. Se sliši komplicirano? Morda je samo komplicirano razlagati, v resnici pa je zelo preprosto: "Kdo prekine tiho uro, tih dan, tih teden... kdo začne pot reševanja, kdo začne pogovor? Morda drug preprosto ne more, morda tudi noče, ima problem... Jaz lahko, ker sem bil v nekem primeru obdarovan. Morda bo naslednjič drugi prvi in jaz drugi. Morda je mnogo problemov in razdalj zato, ker preveč govorimo. "Besede so vir nesporazumov" pravi lisica Malemu princu. Morda premalo naredimo zato, da bi si postali domači, udomačeni, ampak ostajamo "divji". Če smo "divji" potem se težko približamo.

Zdaj ko razpredam in polnim vrstice tega župnijskega

lista, je ura že pozna, mi je kot studenec v puščavi prišla naproti misel, ki nekaj pove o udomačenju. Prebral sem jo v knjigi Mali princ. Ker vem, da vam bo všeč in ker mi bo pomagala zapomniti še prazne vrstice, jo bom delil z vami:

Lisica je umolknila in dolgo gledala Malega princa. "Prosim... udomači me," je rekla. "Prav rad," je odgovoril Mali princ, "le časa imam malo. Prijatelje moram najti in spoznati še marsikaj." "Le tisto spoznaš, kar udomačiš," je rekla lisica. "Ljudje si ne vzamejo časa, da bi sploh kaj spoznali. Pri trgovcih kupujejo kar izgotovljene predmete. Ker pa ni trgovcev, ki bi prodajali prijatelje, ljudje nimajo več prijateljev. Če bi rad imel prijatelja, me udomači!" "In kako se to stori?" je rekel Mali princ. "Zelo potrpežljiv je treba biti," je odgovorila lisica. "Skraja boš sedel v travi bolj stran od mene - takole. Zdaj pa zdaj te bom od strani pogledala, ti pa se ne smeš oglasiti. Besede so izvir nesporazumov. Toda vsak dan boš lahko prisedel bliže..." Drugo jutro je mali pric spet prišel. "Pridi raje vselej ob isti uri," je dejala lisica. Če bos prihajal ob štirih popoldne, te bom vznemirjena pričakovala ob treh. Bolj ko se bo bližal čas, srečnejša bom. Ob štirih bom nestrpna in nemirna; čutila bom, kako je sreča dragocena. Če pa boš prihajal, ne da bi vedela kdaj, potem ne bom vedela, kdaj naj začnem biti srečna... Ceremonije so potrebne." "Kaj je to ceremonija?" je vprašal Mali princ. "Tudi to je nekaj, kar že skoraj ni več v rabi," je rekla lisica. "To je tisto, zaradi česar je kak dan drugačen, kot so drugi dnevi, kakšna ura drugačna kot so druge. Ceremonijo imajo na primer moji lovci. Ob četrtnih plešejo z vaškimi dekleti. Četrtek je torej čudovit dan! Takrat grem na spehod tja do vinograda. Če pa bi lovci plesali kadarkoli, bi bili vsi dnevi enaki in jaz ne bi imela nobenih počitnic."

Tako je Mali princ udomačil lisico.

Vsak ima kakšno lisico ali lisjaka, ki ga je potrebno udomačiti. Veselo na delo in srečno :)

žpk Klemen